

første Stykke omtales samtlige Embeds- og Bestillingsmænd, hvorimod der i det næste kun tales om Embedsmænd. Naar den ærede Ordfører mente, at denne Bestemmelse kun var givet, fordi det kunde have Interesse at skaffe Materiale til Kontorholdslovens Revision, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at det, da Bevillingen til Tilsynet med Veivæsenet nu kun er givet for 5 Aar, ogsaa her kunde have Interesse baade for vedkommende Minister og for Rigsdagen at vide, hvorledes Kontorholdsstatningen er slaaet til, naar der skal gives en ny Lov eller en aarlig Bevilling paa Finantsloven til Tilsynet med Veivæsenet. Vi have derfor troet, at det har været Statsrevisionens Pligt at skaffe sig Underretning om, hvorvidt specificerede Oplysninger ere givne, og jeg maa tilføje, at de Bemærkninger, den ærede Ordfører er fremkommen med, rigtig nok ikke have kunnet røkke mig i den Tro, at det ikke er i sin Orden, at vedkommende Bestillingsmænd ikke have givet de specificerede Oplysninger, som ere omtalte i Loven af 26de Marts 1870.

Ordføreren: I Anledning af, hvad det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) yttrede om, at man burde henvende sig til Ministerierne og ikke til vedkommende Institution, maa jeg give ham fuldkommen Ret i, at det i Almindelighed vil være det Korrekte. Men Forholdet kan være et saadant, at en Betænkning ønskes afgiven inden et altfor langt Tidsrumms Forløb, og det er jo bekendt, at Svarene fra Ministerierne — den ærede Statsrevision har i saa Henseende Erfaringen for sig — ikke altid indløbe saa hurtig; Ministerierne have i det Hele i denne Tid saa meget at tage Vare, at det kan betragtes som undskyldeligt, naar man ønsker at opfylde denne Begjæring, der med større eller mindre Styrke kan være fremsat, om, at det ikke maa være alt for længe, inden Betænkningen afgives, at man da henvender sig til det Sted, hvorfra Ministerne vilde have faaet deres Oplysninger. Dette har jeg skylt det ærede kongevalgte Medlem at udtale. Jeg gaar fuldstændig ind paa hans Betragtning, at det Korrekte er, at man henvender sig til Ministerne. — Hvad selve Sagen angaar, forekommer det mig, at jeg, da jeg udtalte mig herom, tog meget let derpaa, fordi jeg nødig vilde nærmere ind derpaa, hvad jeg endnu nødig vil. Jeg maa imidlertid dog sige, at naar der til en Regnskabsoversigt som Oplysning er tilføjet en Udsigt over den Kapital, Theatret eier, kunde det ganske vist være korrekt ogsaa at tilføje Renten; men det er dog et Spørgsmaal, om det ikke ogsaa er tillabeligt at lade Renten blive betragtet som det, den er, nemlig som en Kassebeholdning, og kun at sige: Det er det eier Theatret af Statspapirer. Det er dette, hvorom Spørgsmaalet efter min Opfattelse

dreier sig. — Hvad angaar det samme ærede Medlems Bemærkninger om Blindesitutet, forekommer det mig, at jeg udtalte — jeg beklager, hvis jeg ikke strax skulde have sagt det, men jeg tror, jeg gjorde det —, at det ikke forelaa noget Indicium for Udvalget til at lade den mindste Skyld paa dette Instituts Bestyrelse. Jeg fremhævede det Fortjenstlige i, at Bestyrelsen er en økonomisk Bestyrelse; men jeg sagde tillige, at et Slags Medlidenshensyn mod de ullykkelige Individuer, der findes derude, havde gjort sig gjældende; ved at se, at Kostportionerne gik nedad, havde man faaet den Tanke, at man, selvfølgelig dog uden at overstride det Nette, havde ført en noget vel streng Økonomi, og dette havde man en Følelse af vilde maaske netop paa dette Sted ikke være heldigt.

B. Petersen: Naar der saavel fra Statsrevisionen som fra Udvalget er fremsat Bemærkninger om den Langsomhed, hvormed Matrikuleringen af Kjøbstæderne foregaar, og der navnlig er henpeget paa tvende af dem, nemlig Odense og Hillerød, tror jeg at burde oplyse det høje Thing om Grunden, hvorfor Matrikuleringen i Odense — og jeg tror forøvrigt, at noget Lignende gjælder om Hillerød — ikke er foregaaet. Grunden er ganske simpelt den, at i Odense ere Grændseforholdene ubestemte, idet der i lang Tid har hersket Tvivl om Grændsen mellem Odense og den tilstødende Landkommune. For at Matrikuleringen kan begynde, og en ny Matrikul kan optages, er det absolut nødvendigt, at disse Forhold først endelig ordnes. Desuden er der i Odense efter Jernbanens Anlæg opført et helt nyt Kvarter, som ligger paa Antets Grund, men som af flere Grunde ønskes inddraget under Odense. Disse Forhold have givet Anledning til, at der — saavidt jeg mindes, i 1870 — blev nedsat en Kommission med det Øverv at ordne Grændseforholdene. Denne gav sig ifærd med Arbeidet, og det er ikke en let Sag at ordne saadanne Grændseforhold; men da den havde arbejdet i 2—3 Aar og næsten var færdig med sin Betænkning og med Ordningen af alle de paagjældende Forhold, udfom Loven af 17de Mai 1873 og omstyrkede Alt, hvad der var gjort. Efter den Tid er der igjen nedsat en Kommission, hvis Arbejde bestandig skrider fremad, men det er ingenlunde noget let Arbejde, og det er Grunden til, at Matrikuleringen i Odense igjen er udfat. Der har to Gange tidligere været tættet en Opfordring til Ministeriet om, at Opmaalningen maatte begynde, men der er paa det sidste af disse Andragender blevet svaret, at saalænge Grændseforholdet ikke er løst, kan Trianguleringen ikke foretages, og Opmaalningen altsaa ikke begynde.

Da ikke flere ønskedes at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.